Ankenævnet for Forsikring

Den 3. marts 2015 blev i sag nr. 86400:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx

mod

ETU Forsikring A/S
Hærvejen 8
6230 Rødekro

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har retshjælpsforsikring i ETU Forsikring A/S. Han klager ved sin advokat over selskabets afslag på at meddele tilsagn om retshjælpsdækning til en retssag, hvor han er sagsøgt af selskabet i en sag vedrørende en autoskade.

Selskabet har afvist at yde dækning til sagen, idet der ikke er rimelig grund til sagens førelse. Selskabet har bl.a. henvist til, at nævnet i sag nr. 83.848 i relation til bilforsikringen gav selskabet medhold i, at det ikke var dokumenteret, at der var indtrådt en dækningsberettigende forsikringsbegivenhed.

Den 31/5 2013 anmeldte klageren telefonisk til selskabet, at der den 30/5 2013 var sket en skade på bagenden af hans bil. I selskabets telefonnotat af samme 31/5 2013 er det bl.a. anført, at "Bilen holdt parkeret og ft ser mp påkører hans bil med ca. 80 km/t." Selskabets taksator og en skadekonsulent undersøgte omstændighederne omkring skadens indtræden, og ved brev af 20/6 2013 til klageren meddelte selskabet afslag på dækning med henvisning til, at klageren havde skiftet forklaringer omkring skadens indtræden, ligesom der ikke var tegn på lakafsmitninger fra en modparts røde bil. Klageren indbragte sagen for nævnet, der i afgørelse 84.841 af 6/11 2013 bl.a. udtalte:

> "Efter de foreliggende oplysninger, herunder klagerens skiftende forklaringer om sin placering under uheldet, skaderne på bilen og den manglende anmeldelse til politiet af påkørslen, der efter klagerens opfattelse skete forsætligt, finder nævnet ikke at kunne kri-

tisere, at selskabet ikke har anset det for godtgjort, at der er sket en dækningsberettigende forsikringsbegivenhed.

Det kan Ikke udelukkes, at en bevisførelse ved domstolene med parts- og vidneforklaringer kan føre til et andet resultat. En sådan sag må i givet fald anlægges af klageren mod selskabet.

Herefter

b e s t e m m e s :

Klageren får Ikke medhold."

Ved stævning af 27/3 2014 nedlagde selskabet påstand om, at klageren skulle betale 45.027 kr. med tillæg af renter. Det fremgår bl.a. af stævningen:

"Sagsøger gjorde samtidig opmærksom på, at idet der var panthaverdeklaration på bilen samt en restgæld på kr. 66.000, var sagsøger forpligtet til at betale restgælden til panthaveren. Sagsøgtes bil ville derfor blive solgt, hvorefter provenuet ville blive fratrukket restgælden. Restudgiften ville blive opkrævet hos sagsøgte. Ved brev af 2. september 2013 fremsendte sagsøger en faktura til sagsøgte på kr. 45.027,00. En uddybning heraf blev fremsendt ved brev af 12. september 2013. Brev af 2. september 2013 samt brev af 12. september 2013 fremlægges som hhv. bilag 7 og bilag 8.

Som følge af sagsøgers afvisning af forsikringsdækning samt fremsættelse af regreskravet, fremsendte sagsøgte en klage over sagsøger til Ankenævnet for Forsikring. Ankenævnets kendelse af 6. november 2013 fremlægges som bilag 9. Det fremgår af denne, at sagsøger fik medhold.

Nærværende søgsmål er nødvendiggjort, idet sagsøgte fortsat ikke har betalt det fremsatte regreskrav."

Ved mail af 24/4 2014 til selskabet anmodede klagerens advokat om retshjælpsdækning til sagens førelse, idet han bl.a. anførte, at: ”Under retssagen vil jeg på vegne min klient påstå frifindelse og nedlægge selvstændig påstand om betaling af 130.000 kr., dog med fradrag for selvrisiko og korrekt opgjort og indfriet restgæld.”

Selskabet afviste ved mail af 1/5 2014 til klagerens advokat at yde tilsagn om retshjælpsdækning til sagen, idet det bl.a. anførte:

"I nærværende sag har Ankenævnet for forsikring givet selskabet medhold - (ingen dissens) - hvorfor vi ikke mener der er rimelig grund til at føre sagen på nærværende grundlag.

3. 86400

Da vi ikke kan se om Deres klient er kommet med nye væsentlige oplysninger som ikke har været forelagt Ankenævnet for forsikring - må vi afslå dækning under retshjælpsforsikringen."

Ved brev af 26/6 2014 indbragte klagerens advokat sagen for nævnet, idet han bl.a. gjorde gældende:

"Over for mig har min klient oplyst følgende om begivenhedsforløbet på uheldstidspunktet:

Sagsøgte befandt sig på havneområdet, idet han sad på en stol foran sin bil og var i færd med at fiske. Han blev opmærksom på 2 mænd midt i tyverne, der kom kørende i en rød bil, formentlig en Toyota Carina E eller lignende bil. Bilen parkerede i nærheden af sagsøgte, og i bilen blev der for åbne vinduer spillet høj techno musik. Musikken generede sagsøgte, og han bad dem om at skrue ned for musikken. Herefter begyndte de 2 unge mænd at køre vildt rundt på havneområdet, og sagsøgte blev bange for at blive påkørt.

Han satte sig derfor ind i sin bil. Inde fra bilen så sagsøgte i bakspejlet, at den røde bil kom bakkende imod ham med høj fart. De 2 biler ramte hinanden med stor kraft, og herefter forsvandt den røde bil fra stedet. Sagsøgte anmeldte ikke forholdet til politiet, idet han alene anså det for at være en forsikringssag. Han nåede ikke at notere sig registreringsnummeret på den røde bil, og han var derfor af den opfattelse, at hans oplysninger ikke ville være til nogen gavn for en politimæssig efterforskning.

Sagsøger har ikke på noget tidspunkt i efterforløbet opfordret sagsøgte til at anmelde forholdet til politiet. Hvis han var blevet bedt herom, havde han naturligvis gjort det.

Sagsøgte bestrider, at han har ændret forklaring under sagsforløbet. Han har besvaret de spørgsmål, som han er blevet stillet, og der er intet modstridende i forklaringen. Sagsøgte har ikke på noget tidspunkt oplyst, at han befandt sig uden for sin bil, da den blev påkørt. Tværtimod har han i overensstemmelse med sandheden forklaret, at han sad inde i bilen, da den blev påkørt. Der er heller intet i sagens bilag 3, der tyder på, at sagsøgte skulle have forklaret, at han befandt sig uden for bilen, da den blev påkørt.

Ovenstående fremgår desuden af sagsfremstillingen i svarskriftet, og jeg har noteret mig, at sagsøger i sin replik anfører, at det kræver en vidneforklaring fra skadeskonsulent ... at replicere det anførte i svarskriftet.

Det kan altså lægges til grund, at såvel sagsøgte som sagsøger er enige om, at tvisten kun kan løses efter en nærmere bevisførelse for retten."

Selskabets advokat har i brev af 5/8 2014 til nævnet bl.a. anført:

"I forhold til den nu indgivne klage over, at min klient har afvist at give forhåndstilsagn om retshjælpsdækning til klageren i anledning af den verserende retssag, fastholdes det, at der ikke er rimelig grund for klageren til at føre sagen, og at afslaget på retshjælpsdækning er velbegrundet.

Retssagen drejer sig i bund og grund om, hvorvidt klageren med sandsynlighedsovervægt har godtgjort eller kan godtgøre, at der indtrådte en dækningsberettigende forsikringsbegivenhed, da klagerens bil den 30. maj 2013 efter det oplyste blev påkørt uden forudgående varsel på ... havn af en anden bil.

...
Klageren er i forbindelse med den nu verserende retssag anlagt af min klient heller ikke fremkommet med nye oplysninger eller beviser, som med rimelighed kan antages at føre til, at sagen vil kunne få et andet resultat end ankenævnssagen. Der er fra klagerens side således ikke fremlagt oplysninger eller dokumentation, som ikke forelå, da sagen blev behandlet af Ankenævnet for Forsikring og afgjort den 6. november 2013. Klageren har derudover ikke bebudet anden bevisførelse end en partsforklaring, som i sagens natur ikke vil være tilstrækkeligt for klageren til at løfte den bevisbyrde, som det påhviler klageren at løfte for, at der den 30. maj 2013 indtrådte en dækningsberettigende forsikringsbegivenhed.

For så vidt angår spørgsmålet om klagerens ændrede forklaring, herunder opfordring (1) i brevet af 26. juni 2014 fra advokat ..., bemærkes det, at et enigt ankenævn i kendelsen af 6. november 2013 har lagt til grund, at der er afgivet skiftende forklaringer af klageren om dennes placering under uheldet. Af bilag 3 til stævningen fremgår det i øvrigt, at klageren først oplyste til taksator, at han sad og fiskede ca. 15-20 meter fra sin parkerede bil, og at han ikke befandt sig i bilen, da den blev påkørt. Denne forklaring ændrede klageren efterfølgende til, at han befandt sig i bilen, og at han fiskede ved hjælp af fastmonterede fiskestænger med påmonterede klokker, som ringede, når der var bid. Gengivelsen i bilag 3 til stævningen af klagerens telefoniske anmeldelse den 31. maj 2013 til min klient efterlader imidlertid også det indtryk, at klageren ikke befandt sig i sin bil, da den efter det oplyste blev påkørt.

Selv om det under den verserende retssag mod forventning måtte blive lagt til grund, at klageren ikke har ændret sin forklaring om sin placering i forbindelse med den af klageren beskrevne hændelse den 30. maj 2013, bemærker jeg, at spørgsmålet om en ændret forklaring ikke og langt fra alene vil være afgørende for sagens udfald.
...
Udover spørgsmålet om klagerens egen forklaring har det været og vil det være af betydning, at skaderne på klagerens bil er uforenelige med klagerens udlægning af det oplyste hændelsesforløb den 30. maj 2013, og at der ikke har kunnet findes lakafsmitning fra den påkørende bil på klagerens bil. Ingen af disse forhold har klageren forsøgt imødegået.

Endvidere har det været og vil det være af betydning, at klageren ikke har indgivet politianmeldelse af et så alvorligt forhold, som det der ifølge klageren var tale om den 30. maj 2013, og at klageren ikke er fremkommet med en rimelig forklaring på den manglende indgivelse af politianmeldelse af en så alvorlig straffelovsovertrædelse som den af klageren beskrevne.

Det forhold at det i henhold til præmisserne i kendelsen af 6. november 2013 fra Ankenævnet for Forsikring '... *ikke kan udelukkes, at en bevisførelse ved domstolene med parts- og vidneforklaringer kan føre et andet resultat ...',* er ikke tilstrækkeligt til, at der så er rimelig grund til at føre retssag, og at der så skal gives forhåndstilsagn om retshjælpsdækning til klageren. Henset til den bevisførelse, der er bebudet under retssagen, er udsigten til for klageren at få medhold så beskeden, at det ikke kan kritiseres min klient, at der er givet afslag på forhåndstilsagn om retshjælpsdækning til klager."

I brev af 8/8 2014 fra klagerens advokat til nævnet fremgår det bl.a.:

"Ud over partsforklaringer vil bevisførelsen under retssagen bestå af vidneforklaring fra taksator ... og skadekonsulent ... Vidnet ... vil under retssagen bl.a. blive bedt om at forklare præcis hvilken del af forklaringen om begivenhedsforløbet, som klager har ændret, og

som er modstridende. Dette vidne vil også blive bedt om at forklare nærmere om sin uddannelses- og erhvervsmæssige baggrund. Dette har sammenhæng med, at retssagens bilag 3 efter sin form og sit indhold har karakter af en 'afhøringsrapport' foretaget af politiet, og det findes betænkeligt, at klager skal acceptere at blive udspurgt af en skadekonsulent under former, der i høj grad minder om en afhøring i forbindelse med en politimæssig efterforskning, uden at klager gøres tydeligt opmærksom på, hvilke konsekvenser hans udtalelser kan få for sagens videre behandling. Klager er ikke blevet tilbudt at gennemlæse og eventuelt underskrive bilag 3, der udelukkende fremstår som skadekonsulentens ensidige referat af den samtale, der ifølge konsulentrapporten fandt sted den 19.6.2013, kl. 10.00 på klagers bopæl. Det fremgår tydeligt af retssagens bilag 6 og bilag 3, at sagsøgte er under kraftig mistanke for forsøg på forsikringsbedrageri. En nærme efterforskning af et sådant strafbart forhold henhører under politiet, hvor klager vil være beskyttet af de regler, der gælder for sigtedes rettigheder.

Det er klagers opfattelse, at konsulentrapporten ikke kan tillægges nogen som helst vægt som bevis, hvilket vil blive gjort gældende under retssagen.
...
På vegne af klager har jeg både under retssagens forberedelse og under nærværende klagesag opfordret indklagede til at præcisere, på hvilke punkter forklaringen skulle være ændret og modstridende, men indklagede har hverken under retssagen eller under nærværende klagesag redegjort relevant herfor. Jeg bemærker i den forbindelse, at det er direkte forkert, når advokat ... anfører i sit indlæg af 5. august 2014, at klager skulle have oplyst til ETU, at 'han ikke befandt sig i bilen, da den blev påkørt'. Klager har ikke udtalt sig sådan til det indklagede selskab eller til selskabets skadekonsulent, og noget sådant fremgår da heller ikke af skadekonsulentens ensidige referat.

Det fremgår af processkrifterne, at indklagede bygger retssagen op omkring den påståede ændring af forklaring til selskabet. Derfor har der været overvejende fokus på dette anbringende både under retssagen og under nærværende klagesag

Jeg er enig med advokat ... i, at der også indgår andre momenter ved vurderingen af, om der er sket en forsikringsbegivenhed. Disse momenter har indklagede imidlertid ikke gjort gældende under retssagen. Over for ankenævnet kan jeg oplyse, at det vil blive gjort gældende under retssagen, at sagsøgte er uenig i, at der ikke kan konstateres rød lakafsmitning på sagsøgtes bil. Således fremgår det tydeligt af retssagens bilag 5, side 5, 6, 7, 8, 10 og 16, at der er rød farve på sagsøgtes bil præcis på trykstederne. I fald sagsøger ikke anerkender dette, er det nødvendigt som yderligere bevisførelse at afholde syn og skøn.

Sagsøgte er desuden uenig i, at skaderne på hans bil er uforenelige med det beskrevne hændelsesforløb. Sagsøger vil under retssagen blive bedt om at oplyse, hvordan sagsøger er nået frem til, at skaderne ikke er forenelige med det beskrevne hændelsesforløb.

For så vidt angår den manglende politianmeldelse, så har klager redegjort relevant for, hvorfor dette ikke er sket. Klager betragtede sagen som et forsikringsanliggende, og forsikringsbetingelserne hjemler i øvrigt ikke noget krav om politianmeldelse ved påkørselsskade. Klager kunne desuden ikke bidrage med deltaljede [detaljerede] oplysninger om færdselsuheldets modpart, eksempelvis registreringsnummer på bilen, så det har ikke formodningen for sig, at politiet overhovedet ville modtage en anmeldelse af forholdet. Klager er desuden ikke på noget tidspunkt blevet opfordret af indklagede til at indgive politianmeldelse. I så fald havde han naturligvis forsøgt indgivelse af politianmeldelse."

6. 86400

Selskabet fastholdt sin vurdering af sagen i brev af 3/9 2014 til nævnet med henvisning til, at der ikke var fremkommet nye beviser.

Klagerens advokat anførte i brev af 22/9 2014 til nævnet bl.a.:

> "Jeg må forstå indlægget således, at skadekonsulent ... er identisk med den
>
> ...s baggrund har relevans for sagen af flere årsager. Som tidligere anført er det ikke rimeligt, at min klient skal tåle den form for privat efterforskning af sin sag, når efterforskningen har en sådan lighed med den efterforskning som politiet anvender ved formodede straffelovsovertrædelser, men uden at min klient har haft lejlighed til at kommentere resultatet af undersøgelserne (skaderapporten), og uden at min klient er beskyttet af de regler, der gælder for sigtedes rettigheder. I skaderapporten skriver ... direkte, at han ikke finder min klients forklaring troværdig, men uagtet dette forhold har indklagede ikke anmeldt forholdet til politiet. Det gøres gældende, at den form for sagsbehandling/efterforskning ikke er i overensstemmelse med Forsikring & Pensions Kodeks for undersøgelse af sager ved mistanke om forsikringssvindel af april 2013, og at forholdet er i strid med god forsikringsskik.
>
> Kodeks beskriver bl.a., at en undersøgelse skal følge dansk ret, og undersøger skal være objektiv og hensynsfuld. Efter klagers opfattelse var undersøgelsen alt andet end hensynsfuld. En objektiv undersøgelse forudsætter desuden, at der foretages en helhedsvurdering af alle forhold, herunder også at forhold som taler imod svig bliver omtalt og vurderet. Sådanne forhold synes slet ikke undersøgt eller taget med i selskabets vurdering. Det kunne eksempelvis være forhold som, at klager har børn, og derfor rent faktisk har brug for bilen, at bilen var i god stand, at der ikke var et økonomisk motiv til svig, idet bilen kunne have indbragt samme beløb som forsikringserstatningen ved almindeligt salg, at klager har og havde et godt job, at klager ikke havde økonomiske problemer m.v. Ingen af disse forhold synes taget i betragtning ved selskabets vurdering af sagen.
> ...
> Under retssagen vil jeg bestride indholdet af skaderapporten og med baggrund i ovenstående gøre gældende, at rapporten ikke kan lægges til grund som bevis.
>
> Som anført vil både skadekonsulent ... og muligvis også taksator ... afgive forklaring under retssagen. Det er derfor ikke korrekt, når advokat ... anfører i sit indlæg, at der ikke kommer nye beviser i forbindelse med retssagen. Der er både nye beviser, og beviser fra selskabets side som må udtages af sagen.
>
> Jeg vedlægger desuden den seneste mailkorrespondance mellem retssagens parter, jfr. vedlagte mails i perioden 3. september 2014 til den 17. september 2014. Korrespondancen omhandler afholdelse af syn og skøn. Som det vil fremgå, har sagsøgte begæret afholdelse af syn og skøn, hvilket sagsøger har nægtet at medvirke til. I ligeledes vedlagte brev af den 10.9.2014 har retten foreslået, at parterne i fællesskab besigtigede bilen uden egentlig afholdelse af syn og skøn, hvilket forslag sagsøger tiltrådte i mail til retten af den 16.9.2014. Sagsøgte fastholdt imidlertid, at der skulle gennemføres syn og skøn. I mail af den 17.9.2014 skriver sagsøger til retten, at der ikke kan gennemføres syn og skøn, idet bilen er skrottet.

> På baggrund af forløbet og oplysningerne i øvrigt vil sagsøgte under retssagen gøre gældende, at det må komme sagsøger processuelt til skade, at sagsøger har bortskaffet bilen, således at den ikke længere kan gøres til genstand for syn og skøn.
>
> Som anført har sagsøgte begæret yderligere bevisførelse under retssagen. Det må desuden antages, at retten finder bevisværdien af sagens bilag 3 yderst beskeden. Herefter vil det bero på partsvidneforklaringerne og det øvrige materiale i sagen, om det er godtgjort, at der er sket en forsikringsbegivenhed. Hertil bemærkes, at det er klagers opfattelse, at det i lighed med resultatet i vedlagte dom fra Oslo Tingrett, TOSLO-2011-61447, er indklagede, der med sandsynlighedsovervægt skal påvise svig for at afvise dækning. Dette bevis er ikke løftet."

I mail af 1/10 2014 til nævnet oplyste klagerens advokat, at klageren var blevet meddelt fri proces af Civilstyrelsen. I Civilstyrelsens brev af 1/10 2014 til retten blev det oplyst, at klageren var meddelt fri proces i henhold til retsplejelovens § 328.

I brev af 3/11 2014 til nævnet oplyste selskabet, at byretten havde givet selskabet fuldt medhold i sagen. Af dommen af 30/10 2014 fremgår det bl.a.:

> "**Rettens begrundelse og resultat**
> ...
> [Klageren] har over for ... og i retten forklaret, at bilen der påkørte ham var rød, og at den bakkede ind i hans bil. Såvel ... som ... har forklaret, at de ved besigtigelser ikke har kunnet konstatere rød lakafsmitning på [klageren] bil. Det er ved de for retten fremlagte billeder ikke påvist, at der var rød lakafsmitning på bilen.
>
> Vidnet ... har i retten forklaret, at [klageren] under vidnets besøg hos ham i anledning af anmeldelsen først fastholdt, at han havde siddet ved siden af bilen, men at han efterfølgende ændrede sin forklaring til, at han sad inde i bilen, hvor han kunne sidde og se fjernsyn. [Klageren] har i retten forklaret, at da personerne i den røde bil begyndte at race rundt og lave hjulspin, fik han en fornemmelse af, at det kunne gå galt og blev nervøs, og derfor satte sig ind i sin bil. ...s rapport af 20. juni 2013 om [klagerens] forklaring er detaljeret, og ...s forklaring i retten har ligeledes været detaljeret og er endvidere fremstået sikker. Retten finder derfor, at der ikke er grundlag for at antage, at der er tale om misforståelser. Det må herefter lægges til grund, at [klageren] har afgivet forskellige forklaringer om sin placering under episoden.
>
> [Klageren] har i retten forklaret, at han ikke politianmeldte påkørslen, fordi han ikke havde registreringsnummeret på den røde bil. ... har forklaret - hvilket ligeledes fremgår af rapporten af 20. juni 2013 - at [klageren] til ham forklarede, at årsagen til at han ikke kontaktede politiet var, at han havde øl i bilen.
>
> [Klageren] har i retten forklaret, at det ved sammenstødet gav et ordentlig ryk i bilen, og at hans hoved i den forbindelse blev rykket kraftigt tilbage. Selvom det efter [klagerens] forklaring må lægges til grund, at nakkestøtten ikke var beskadiget forud for påkørslen, men at nakkestøtten ved besigtigelserne var bøjet helt tilbage, opsøgte [klageren] ikke skadestue eller læge efter påkørslen.

> Efter en samlet vurdering af de anførte omstændigheder finder retten, at [klageren] ikke har sandsynliggjort, at skaden på hans bil opstod ved en dækningsberettiget begivenhed. Herefter, og da der ikke er uenighed om den beløbsmæssige opgørelse i sagen, tages ETU Forsikring A/S' påstand om betaling til følge, og samtidig frifindes ETU Forsikring A/S for den af … nedlagte selvstændige betalingspåstand."

I forsikringsbetingelserne hedder det bl.a.:

> "**§ 2. Hvilke tvister er dækket af retshjælpsforsikringen?**
>
> 1. Forsikringen dækker tvister, som er opstået i privatlivet, og som efter deres art vil kunne behandles af en domstol efter retsplejelovens regler om civile sager. Forsikringen dækker også tvister af denne art, som efter parternes aftale i stedet behandles ved voldgift.
>
> 2. Ved tvister forstås konkrete aktuelle konflikter, som med rimelighed kan danne grundlag for et civilretligt søgsmål.
>
> 3. Selskabet skal - på det foreliggende grundlag - afgive udtalelse om, hvorvidt tvisten er dækket af forsikringen eller ikke. Selskabet har både ret og pligt til at give udtryk for tvivl om sagens rimelighed. Dækningstilsagn er begrænset til omkostninger, der står i et rimeligt forhold til sagens genstand.
>
> ...
>
> **§ 5. Hvilke omkostninger er ikke dækket af retshjælpsforsikringen?**
>
> 1. Omkostninger, som ikke er afholdt med rimelig grund, f.eks. fordi sikrede ikke skønnes at have rimelig grund til at føre sagen, eller fordi disse ikke står i rimeligt forhold til sagens genstand."

Nævnet udtaler

Spørgsmålet om selskabets pligt til at yde forsikringsdækning for en totalskade på klagerens bil den 30/5 2013 er tidligere blevet afgjort af nævnet i kendelse 83.848, hvor klageren ikke fik medhold, idet nævnet ikke fandt det godtgjort, at der var indtrådt en dækningsberettigende forsikringsbegivenhed. Nævnet udtalte, at det ”ikke kunne udelukkes at en bevisførelse ved domstolene med parts- og vidneforklaringer kan føre til et andet resultat.”

Klageren afviste efter nævnets afgørelse at betale selskabet 45.027 kr. for den del af restgælden til bilens panthaver, som selskabet havde indfriet, og som ikke var dækket

af provenuet ved salget af den totalskadede bil. Selskabet udtog på denne baggrund stævning mod klageren med krav om betaling.

Klageren nedlagde påstand om frifindelse over for selskabets krav samt en selvstændig påstand om, at selskabet skulle yde ham dækning for skaden på bilen i overensstemmelse med forsikringsbetingelserne.

Det fremgår af sagen, at der mellem klageren og selskabet var uenighed, om han havde afgivet forskellige forklaringer omkring omstændighederne ved skadens indtræden, herunder om, hvor klageren befandt sig på tidspunktet for skadens indtræden, samt om, hvorfor han ikke kontaktede politiet i forbindelse med skadens indtræden. Herudover fremgår det, at parterne var uenige om, hvorvidt der på bilen var lakafsmitning fra den anden parts røde bil.

Klagerens advokat har over for nævnet bl.a. oplyst, at der for byretten skulle ske partforklaringer fra hans klient samt vidneforklaringer fra selskabets taksator og skadekonsulent.

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet, at klageren ikke har godtgjort, at sagen var ført med rimelig grund. Nævnet finder, at der ikke efter nævnets afgørelse 83.848 er fremkommet yderligere bevismateriale, der kan begrunde, at en fornyet prøvelse af sagen var rimelig.

Det forhold, at klageren var sagsøgt i sagen, og at han den 1/10 2014 blev meddelt fri proces af Civilstyrelsen, kan ikke føre til et andet resultat.

Nævnet kan derfor ikke pålægge selskabet at meddele tilsagn om retshjælpsdækning til den nu afsluttede retssag.

10. 86400

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Poul Sørensen